

O akustické kytáře s Lenkou Filipovou

Zpěvačka a kytaristka studovala na pražské konzervatoři a poté na Mezinárodní hudební akademii v Paříži obor klasická kytara. Dosud vydala deset řadových alb a čtyři klasická, kytarová. Většina z nich byla oceněna jako zlatá nebo platinová. Působí také jako autorka hudby a řada jejích skladeb se stala velkými a trvalými hity. Koncertovala ve všech zemích Evropy, v Japonsku, v USA a Kanadě, získala Grand Prix na kytarovém festivalu v Nizozemských Antilách, v roce 1997 českou Cenu Grammy a podnikla dvě koncertní turné s Francisem Cabrelem. Hovoří plyně rusky, francouzsky a anglicky. Lenka Filipová byla v roce 2008 hudebním hostem koncertu Céline Dion.

text: PETR SOUKUP, LUKÁŠ PAULŮ
foto: LENKA HATAŠOVÁ a archiv Lenky Filipové

// Vaše cesta k akustické kytáře vedla sama, nebo vedl někdo vás?

Můj vztah k akustické kytáře se rozvíjel velmi přirozeným způsobem již od dětství, kdy jsem se seznámila s kytarou již v rodině, kde rodiče na ní amatérsky hráli a při ní zpívali a přišlo mi tudíž úplně normální, že jsem už v útlém věku na ní zkoušela hrát také... Navíc mamčin bratr hrál na kytaru velmi dobře a chopil se tudíž jako první mé výuky... Mé začátky s kytarou se datují asi tak od devíti let, kdy jsem byla schopna obejmout hmatník.

// Jakou značku upřednostňujete a proč?

Většinu kytar ve své kytarové stáji mám od značky Takamina, mé sympatie k ní trvají už léta. Má výborně vyřešené snímání zvuku. Kytara zní i do velkého sálu přes elektrické zapojení velmi věrohodně, a to jak dvanáctistrunka, tak i folková kytara, ale hlavně kytara klasická.

// Hrajete výhradně na šestistrunnou kytaru, nebo využíváte i další verze?

Ano, hraji na šestistrunné kytary, kterých mám v této době pět. Jednu kytaru mám dvanácti-

strunnou, je to kytara, kterou jsem „zdědila“ po svém kamarádovi Karlovi Zichovi, který na ní hrál skvěle. Tak jsem si jí do své stáje přibrala jako památku na něj a myslím, že je jí s námi dobře.

// Jaké výhody/nevýhody vidíte v bezpražcové kytáře? Využíváte ji?

S bezpražcovou kytarou – se přiznám – jsem se ještě nesetkala, ale velmi se mi líbí hra na bezpražcovou baskytaru, když mě někteří kolegové na ní občas doprovodí při zpívání.

// Mé začátky s kytarou se datují asi tak od devíti let, kdy jsem byla schopna obejmout hmatník.

// Tak já patřím
k těm, kteří si
nástroj
opečouvají...
samozřejmě,
že je vidět, že
dlouholetým
hraním
dostane
kytara
nechtěné
škrábance
a patinu, to se
mi líbí, ale
jinak jí
záměrně
neubližuji...

// Používáte kovové nebo nylonové struny?
Užívám oba dva typy strun. Jak na kterou kytaru se které hodí... Samozřejmě na klasickou kytaru patří struny nylonové, jejichž měkký zvuk mám velmi ráda, ale kovové struny mají také své kouzlo, tam už záleží i jakou tloušťku strun si na jakou kytaru dám, podle toho, jestli hraju prsty nebo trsátkem.

// Jaký druh kytary doporučíte začínajícím hráčům?

To je velmi těžká otázka a ponechala bych při volbě prvního nástroje dost volnost začátečníkovi.

Kytara je velmi oblíbený nástroj a má spoustu možností a různorodých poloh, jako nástroj doprovodný, tak i sólový. Nabízejí se dvě možnosti pro začátečníka, buď začít na ny-

lonovou kytaru základní prstovou technikou a pak ať se hráč rozhodne podle stylu, který chce hrát nebo doprovázet. Buď ho nylonová kytara natolik osloví, že u ní zůstane a pak většinou zůstane i u hudby klasické nebo latinsko-americké nebo i jazzu, anebo někteří mají už představu jasnou i v začátcích a pak se rovnou rozhodnou začít učit na kytaru s kovovými strunami technikou prsty nebo trsátkem – a tam je ještě výběr rozdvojen. Může si vybrat druhy akustické kytary s kovovými strunami od folku, přes jazz, anebo rovnou začínat na kytaře elektrické, což je zase úplně jiná technika.

// Někteří muzikanti nástroj záměrně poničí, aby byla vidět její opotřebenost. Někteří jej tzv. „vytuní“. Jaký je k tomuto postupu váš vztah?

Tak já patřím k těm, kteří si nástroj naopak opečouvají... samozřejmě, že je vidět, že dlouholetým hraním dostane kytara nechtěné škrábance a patinu, to se mi líbí, ale jinak jí záměrně neubližuji... ani kdyby to mělo posílit její image...

// Používáte při skládání a nahrávání alba pouze nástroje, nebo využíváte i zvuky již připravené počítačovými programy?

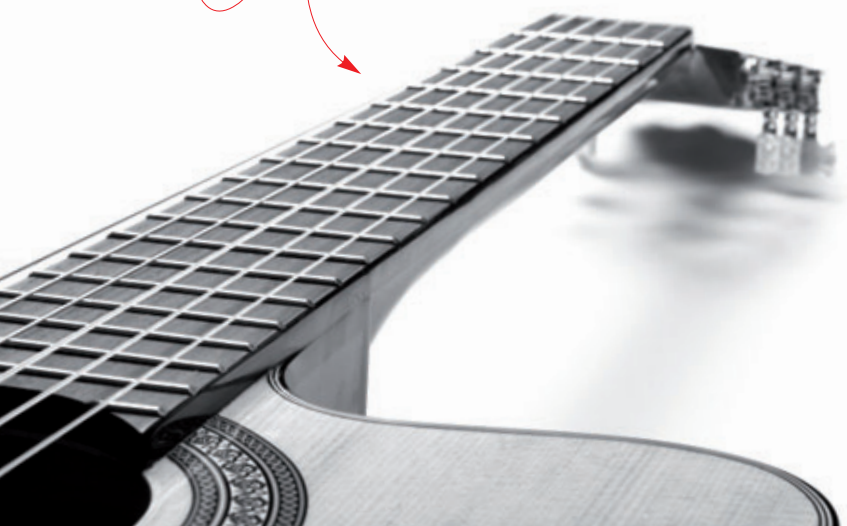
Při skládání používám jenom nástroje, ale při nahrávání a zaznamenání už demo snímků pracuji s různými zvuky a počítačovými programy, které pak zůstanou, nebo i nezůstanou, při nahrávání samotné desky.

// Hráči na akustickou kytaru se také občas přou, jestli je zvuk lepší s trsátkem nebo bez. Jaký je váš názor? Používáte obě metody?

Začínala jsem pouze prstovou technikou, ale časem jsem objevila i kouzlo trsátkové hry, a tak používám obě metody.

// Hrajete skladby i od jiných autorů?

Ano, samozřejmě – a ráda.

// Máte své oblíbené kytarové hudebníky?

Mám a je jich celá řada. Myslím, že je nutné umět se dívat kolem sebe a získávat zkušenosti i od ostatních.. Jde vlastně o obohacující pohled a motor pro vás, co ještě můžete zlepšit, co děláte špatně... a u těch, kteří jsou mými idoly v různých hudebních kytarových stylech, které já už v tomto životě nestihnu, je i obdivně poslouchat.

// Zdokonalujete se v kytáře i dále? Kolik hodin týdně cvičíte?

Ano, cvičím a myslím, že bez cvičení to nejde. S nástrojem musí být člověk srostlý a jakoukoli delší pauzu bez nástroje znatelně cítím. Denno-denní kontakt s kytarou je pro mě samozřejmostí. Minimálně dvě hodinky denně si zahraji a ráda...

// Co nového připravujete?

Hodně koncertuji. Teď na podzim to bude s projektem Concertino, kde zazní hlavně klasická kytara, ale kde také představím již nové písničky z právě chystaného projektu keltské muziky, která mě velmi oslovila již před několika lety.

Veškeré info na mých webových stránkách www.lenkaafilipova.cz

// Denno-denní kontakt s kytarou je pro mě samozřejmostí. Minimálně dvě hodinky denně si zahraji a ráda...

